

२०७३ कार्तिक २६ शुक्रबार ११-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- आफ्नो तकदिर उच्च बनाउनको लागि रूहानी सेवाको सोख राख, सबैलाई ज्ञानधनको
दान गर्दै गर ।”

प्रश्न:- रूहानी बाबाले यस्तो कुनचाहिँ श्रीमत दिनुहुन्छ, जुन आजसम्म कुनै मनुष्यले दिएनन् ?

उत्तर:- हे रूहानी बच्चाहरू ! तिमीले रूहानी सेवामा दधीचि ऋषिले जस्तै हड्डी देऊ । बाबाद्वारा
जुन अविनाशी ज्ञान रत्न मिलेको छ, त्यसको दान गर । यही हो सच्चा सेवा । यस्तो
सेवा गर्ने मत कुनै पनि मनुष्यले दिन सक्दैन । रूहानी सेवा गर्नेहरू खुशीमा
नाँचिरहन्छन् । तकदिर उच्च बन्दै जान्छ ।

गीत:- बदल जाए दुनियाँ...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीतका दुई लाइन सुन्यौ । उनीहरूले त गीत बनाइदिएका छन् । जस्तै
कसैको मगनी भयो भने यो त पक्का नै हुन्छ- स्त्री-पुरुषले कहिल्यै एक-अर्कालाई छोड्दैनन् ।
कुनै विरलै यस्ता होलान्, जो आपसमा मिल्दैनन् भने छोडि पनि दिन्छन् । यहाँ तिमी बच्चाहरूले
कोसँग प्रतिज्ञा गर्छौ ? ईश्वरसँग, जसको साथमा तिमी बच्चाहरूको वा सजनीहरूको मगनी भएको
छ । तर यस्ता, जसले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई पनि छोडिदिन्छन् । यहाँ तिमी
बच्चाहरू बसेका छौ । तिमीलाई थाहा छ- अब बेहदका बापदादा आउनुहुन्छ । यो अवस्था जुन
तिम्रो यहाँ रहन्छ, बाहिर सेन्टरमा हुन सक्दैन । यहाँ तिमीले सम्झन्छौ- बापदादा आउनुहुन्छ ।
बाहिर सेन्टरमा भन्छौ- बाबाले चलाएको मुरली आउँछ । यहाँ र वहाँमा धेरै फरक रहन्छ किनभने
यहाँ बेहदका बापदादाको सम्मुख तिमी बसेका छौ । वहाँ तिमी सम्मुख हुँदैनौ । चाहन्छौ- सम्मुख
गएर मुरली सुनौं । यहाँ बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ- बाबा अब आउनुहुन्छ । जस्तै अरू सत्सङ्ग
हुन्छन्, त्यहाँ सम्झन्छन्- फलाना स्वामी आउनुहुन्छ । तर यो ख्याल पनि सबैको एकरस रहँदैन ।
कसैलाई सम्बन्धी याद आउँछ । बुद्धि एक गुरुको साथ पनि टिक्दैन । कोही विरलै हुन्छ, जो
स्वामीको यादमा बसेको होस् । यहाँ पनि त्यस्तै हो । यस्तो पनि होइन- सबै शिवबाबाको यादमा
रहन्छन् । बुद्धि दौडिरहन्छ । मित्र सम्बन्धी याद आउँछन् । सारा समय एकै शिवबाबाको सम्मुख
रह्यो भने अहो सौभाग्य । स्थायी यादमा कोही विरलै रहन्छन् । यहाँ शिवबाबाको सम्मुख रहँदा त
धेरै खुशी रहनुपर्छ । अतीन्द्रिय सुख गोपी वल्लभका गोप गोपिनीहरूसँग सोध- यो यहाँ गायन
गरिएको हो । यहाँ तिमी बाबाको यादमा बसेका छौ । जान्दछौ- अहिले हामी ईश्वरका बनेका छौं
फेरि देवी गोदमा हुन्छौं । कसैको बुद्धिमा सेवा गर्ने विचार पनि चल्छ । यो चित्रमा यो थपघट गरौं,
यो लेखौं । तर राम्रा बच्चाहरू सम्झन्छन्- अब त बाबाबाट मात्र सुन्नु छ, अरू कुनै संकल्प आउन
दिँदैनन् । बाबा ज्ञान रत्नले भोली भर्न आउनुभएको छ । त्यसैले बाबासँग नै बुद्धियोग लगाउनु छ ।
नम्बरवार धारणा गर्नेहरू त हुन्छन् नै । कसैले राम्रोसँग धारणा गर्छन्, कसैले कम धारणा गर्छन् ।
बुद्धियोग अरूतर्फ दौडिरहन्छ भने धारणा पनि हुँदैन । कच्चा हुन्छौ । एक दुई पटक मुरली सुन्यौ,
धारणा भएन भने बानी बस्छ । फेरि जति सुने पनि धारणा हुँदैन । कसैलाई सुनाउन सकिँदैन ।
जसलाई धारणा हुन्छ, उसलाई सेवाको सोख हुन्छ, उमंग भइरहन्छ । गएर ज्ञान धन दान गरूँ,
किनकि यो धन एक बाबा सिवाय अरू कसैसँग छैन । बाबाले यो पनि जान्नुहुन्छ- सबैलाई धारणा
हुन सक्दैन । सबैले एक समान उच्च पद पाउन सक्दैनन् त्यसैले बुद्धि अन्त भड्किइरहन्छ ।

२०७३ कार्तिक २६ शुक्रबार ११-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भविष्यको तकदिर त्यति उच्च बन्न सक्दैन। फेरि कुनै स्थूल सेवामा अथक सेवा गरेर सबैलाई खुशी पार्छन्। जस्तै भोजन पकाउँछन्, खुवाउँछन्— यो पनि एउटा विषय हो नि। सेवाको जसलाई सोख हुन्छ, उसले अरूलाई नभनी बस्न सक्दैन। बाबाले हेर्नु पनि हुन्छ— कहीं देह-अभिमान त छैन! आफूभन्दा ठूलाको मान राख्छन् वा राख्दैनन्। ठूला महारथीहरूको मान त राख्नुपर्ने हुन्छ। हो, कुनै सानो पनि समझदार भयो भने, हुनसक्छ ठूलाले उनको मान राख्नुपर्छ किनकि उनको बुद्धिले छलांग लगाउन सक्छ। सेवाको सोख देखेर बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ नि। यसले राम्रो सेवा गर्छ। सारा दिन प्रदर्शनी सम्भाउने पनि अभ्यास गर्नुपर्छ। प्रजा पनि त धेरै बन्नु छ। लाखौं प्रजा चाहिन्छ। अरू त कुनै उपाय छैन। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजा, रानी, प्रजा सबै यहीं बस्ने हुन्। कति सेवा गर्नुपर्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— अहिले हामी ब्राह्मण बनेका छौं। घर गृहस्थमा हरेकको अवस्था आ-आफ्नै रहन्छ नि। घरबार त छोड्नु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ घरमा बस, तर बुद्धिमा यो निश्चय राख्नु छ— यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनै लागेको छ। हाम्रो अब बाबासँग मात्र काम छ। यो पनि जान्दछौ— कल्प पहिले जसले यो ज्ञान लिएको थियो, उसैले लिन्छ। सेकेण्ड-सेकेण्ड हुबहु दोहोरिइरहेको छ। आत्मामा ज्ञान छ नि। बाबासँग पनि ज्ञान छ। तिमी बच्चाहरू पनि बाबा जस्तै बन्नु छ, प्वाइन्ट धारण गर्नु छ। सबै प्वाइन्ट एकै पटक सम्भाउँदैन। लक्ष्य पक्का राख्नुपर्छ। विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। यो त्यही विनाश हो। सत्ययुग, त्रेतामा कुनै लडाईं आदि हुँदैनन्। त्यो त पछि जब धेरै धर्म हुन्छन्, सेना वृद्धि हुन्छन् तब लडाईं सुरु हुन्छ। पहिले-पहिले आत्माहरू सतोप्रधानबाट तल झर्छन् फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछन्। यो सबै बुद्धिमा राख्नु छ— कसरी राजधानी स्थापना भइरहेको छ? यहाँ बसेका छौ, त्यसैले यो बुद्धिमा राख्नु छ। शिवबाबा आएर हामीलाई खजाना दिनुहुन्छ, जसलाई बुद्धिमा धारण गर्नु छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले लेख्छन्, लेख्नु राम्रो हो, यसबाट बुद्धिमा टपिक आइरहन्छन्। आज यो टपिकमा सम्भाउनेछु। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई कति खजाना दिएको थिएँ। सत्ययुग, त्रेतामा तिमीसँग अथाह धन थियो फेरि वाममार्गमा जानाले कम हुँदै गयो। खुशी पनि कम हुँदै गयो। केही न केही विकर्म हुन लागे। भर्दा-भर्दा कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमोको अवस्था हुन्छ नि। सतोबाट रजोमा आउँदा, यस्तो पनि होइन तुरुन्तै आउँछन्। तमोप्रधानमा पनि बिस्तारै-बिस्तारै झर्छौ, त्यसमा पनि सतो, रजो, तमो अवस्थाहरू आउँछन्। एकै पटक तमोप्रधान हुँदैनौ। बिस्तारै-बिस्तारै सिँढी उत्रिँदै जान्छौ। कला कम हुन्छ। अब छलांग लगाउनु छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ, यसको लागि समय बाँकी कम छ। गायन पनि गरिएको छ— चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस। कामको थप्पड लाग्यो भने एकदम चकनाचुर हुन्छन्। हातगोडा भाँचिन्छन्, जस्तै कुनै मनुष्यले आफ्नो जीवघात गर्छन्। आत्माघात होइन, जीवघात भनिन्छ। त्यस्तै यो पनि आत्माको घात हुन जान्छ। कमाई सबै खतम हुन्छ। यहाँ त बाबाद्वारा वर्सा पाउनु छ, बाबालाई याद गर्नु छ, किनकि बाबाद्वारा बादशाही मिल्छ। आफूसँग सोध्नु छ— मैले बाबालाई याद गरेर कति भविष्यको लागि कमाई गरें? कति अन्धाहरूको लठ्ठी बनें? घर-घरमा सन्देश दिनु छ— यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। बाबाले नयाँ दुनियाँका लागि राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। सिँढीमा देखाइएको छ, यो बनाउन मेहनत लाग्छ। सारा दिन विचार चलिरहन्छ— यस्तो सजिलो बनाऊन्, जसलाई सबैले बुझून्। सारा दुनियाँ त आउँदैन। देवी-देवता धर्मका नै आउँछन्। तिम्रो सेवा त धेरै चल्यो छ। तिमीलाई थाहा

२०७३ कार्तिक २६ शुक्रबार ११-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

छ- हाम्रो क्लास कहिलेसम्म चल्यो ? उनीहरूले त कल्पको आयु लाखौं वर्ष सम्भन्छन् । त्यसैले शास्त्र आदि सुनाइ नै रहन्छन् । सम्भन्छन्- जब अन्त्य हुन्छ, अनि सबैका सद्गतिदाता आउनुहुन्छ । फेरि जो हाम्रा चेलाहरू छन्, उनीहरूको गति हुन्छ । फेरि हामी पनि गएर ज्योतिमा समाहित हुन्छौ । तर यस्तो त होइन । तिमीलाई थाहा छ- हामीले अमर बाबाद्वारा सच्चा-सच्चा अमर कथा सुनिरहेका छौं । त्यसैले अमर बाबाले जे भन्नुहुन्छ, त्यो मान्नु पनि पर्छ । केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेर पवित्र बन । नत्र धेरै सजाय खानुपर्छ, पद पनि कम मिल्छ । सेवामा मेहनत गर्नु छ । जस्तै दधीचि ऋषिको उदाहरण छ, हड्डी पनि सेवामा दिए । आफ्नो शरीरको पनि ख्याल नगरी सेवामा रहनु छ । यसलाई भनिन्छ हड्डी सेवा र अर्को छ रूहानी हड्डी सेवा । रूहानी सेवा गर्नेहरूले रूहानी ज्ञान नै सुनाइरहन्छन् । ज्ञान धन दान गर्दै खुशीमा नाँचिरहन्छन् । दुनियाँमा जुन मनुष्यहरूले सेवा गर्छन्, त्यो हो शारीरिक । शास्त्र बसेर सुनाउँछन्, त्यो कुनै रूहानी सेवा होइन । रूहानी सेवा केवल बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । रूहानी बाबा नै आएर रूहानी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । तिमीले अहिले तयारी गरिरहेका छौ- सत्ययुग नयाँ दुनियाँमा जानको लागि । त्यहाँ तिमीद्वारा कुनै विकर्म हुँदैन । त्यो हो रामराज्य । त्यहाँ हुन्छन् नै थोरै । ती थोरै मनुष्य आएर पढ्छन् । अहिले त रावण राज्यमा सबै दुःखी छन् । यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । यस सिँढीको चित्रमा नै सारा ज्ञान आउँछ । यी चित्र बनाउनको लागि मेसिन चाहिन्छ । त्यो सरकारका सधैं कति अखबार छापिन्छन् । कति कारोबार चल्छ ! यहाँ त सधैं हातले बनाउनुपर्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- यो अन्तिम जन्म पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ । यो ज्ञान कसैसँग छैन । भन्छन्- यस सिँढीमा अरू धर्महरूको समाचार कहाँ छ ? त्यो पनि यो गोलामा बताइएको छ । उनीहरू नयाँ दुनियाँमा त आउँदै-आउँदैनन् । उनीहरूलाई शान्ति मिल्छ । हामी नै स्वर्गमा थियौं नि । यहाँ नै बाबा राजयोग सिकाउन आउनुहुन्छ, त्यसैले हाम्रो प्राचीन राजयोग सबैले मन पराउँछन् । यो चित्रमा उनीहरूले आफैं बुझ्नेछन्- अवश्य नयाँ दुनियाँमा केवल हामी नै थियौं । आफ्नो धर्मलाई पनि जान्नेछन् । जसरी क्राइस्ट आए धर्म स्थपना गर्न । यतिबेला उनी पनि भिखारी रूपमा छन्, सबै तमोप्रधान भएका छन् । यो रचयिता र रचनाको कति महान् ज्ञान हो । तिमीले भन्न सक्छौ- हामीलाई कसैको पैसाको आवश्यकता छैन । पैसा हामीले के गर्ने ? तपाईंले यो सुनेर अरूलाई सुनाउनका लागि अरू चित्र आदि छपाउनुहोस् । यी चित्रद्वारा काम लिनु छ । हल बनाउनुहोस्, जहाँ यो ज्ञान सुनाउन सकियोस् । बाँकी हामीले पैसा लिएर के गर्ने ? हजुरकै घरको कल्याण हुनु छ । तपाईंले केवल व्यवस्था मिलाउनुहोला । धेरैले आएर सुन्नेछन् । रचना र रचयिताको ज्ञान त धेरै राम्रो छ । यो त मनुष्यले नै बुझ्ने हो । बेलायतकाले यो ज्ञान सुनेर धेरै मन पराउनेछन् । धेरै खुशी हुनेछन् । सम्भन्नेछन्- हामीले पनि बाबासँग योग लगायौं भने विकर्म विनाश हुन्छ । सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ । सम्भन्नेछन्- यो ज्ञान परमपिता सिवाय कसैले दिन सक्दैन । भन्छन्- खुदाले स्वर्ग स्थापना गर्नुभयो । तर उहाँ कसरी आउनुहुन्छ ? यो कसैलाई थाहा छैन । तिम्रो कुरा सुनेर धेरै खुशी हुनेछन् । फेरि पुरुषार्थ गरेर योग सिक्नेछन् । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि पनि पुरुषार्थ गर्नेछन् । सेवाको लागि धेरै ख्याल गर्नुपर्छ । यहाँ कला देखायौं भने बाहिर पठाइन्छ । यो मनुष्यले जान्नेछन्- नयाँ दुनियाँ बन्न कहाँ समय लाग्छ र ! कतै भू-कम्प आदि हुँदा २-३ वर्षमा नै एकदम नयाँ भवन बन्छन् । जति धेरै कारिगर हुन्छन्, त्यति

२०७३ कार्तिक २६ शुक्रबार ११-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन चाँडो घर बन्छन् । एक महिनामा पनि घर बन्न सक्छ । कारिगर, सामान आदि सबै तयार होस् अनि फेरि बन्नमा कहाँ ढिलो हुन्छ र ? बेलायतमा घर कसरी बन्छन्, मानौं मिनेट मोटर । स्वर्गमा कति चाँडो बन्छन् । सुन, चाँदी धेरै तिमीलाई मिल्छ । खानीहरूबाट सुन, चाँदी, हीरा आदि ल्याउँछन् । कला त सबैले सिक्किरहेका छन् । विज्ञानको कति घमण्ड छ । यही विज्ञान फेरि वहाँ पनि काममा आउँछ । यहाँ सिक्नेहरूले त्यहाँ अर्को जन्म लिएर काममा आउँछन् । त्यसबेला त सारा नयाँ दुनियाँ हुन्छ, रावण राज्य नै खतम हुन्छ । ५ तत्त्व पनि नियम प्रमाण सेवामा रहन्छन् । स्वर्ग बन्छ । वहाँ कुनै उपद्रव हुँदैन । रावण राज्य नै हुँदैन, सबै सतोप्रधान हुन्छन् । सबैभन्दा राम्रो कुरा हो— बाबासँग धेरै प्यार हुनुपर्छ । बाबाले जुन विचार दिनुहुन्छ त्यसलाई धारण गर्नु छ र अरूलाई दान दिनु छ । जति दान दिन्छौ, त्यति जम्मा हुन्छ । सेवा नै गरेनौ भने धारणा कसरी हुन्छ ? सेवामा बुद्धि चल्नुपर्छ । सेवा त धेरै हुनसक्छ । कसैले गर्दै राखोस् । दिन-प्रतिदिन उन्नति गर्नु छ । आफ्नो पनि उन्नति गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आपसमा एक-अर्कालाई मान राख्नु छ । सेवाको धेरै-धेरै सोख राख्नु छ । ज्ञान रत्नले आफ्नो भोली भरेर फेरि त्यसको दान गर्नु छ ।
- २) एक बाबाबाट नै सुन्ने संकल्प राख्नु छ । अरू विचारमा बुद्धिलाई भड्काउनु छैन ।

वरदानः— आफ्नो शान्त स्वरूप अवस्थाद्वारा शान्तिका किरणहरू फैलाउने मास्टर शान्ति सागर भव वर्तमान समयमा विश्वका अधिकांश आत्माहरूलाई सबैभन्दा धेरै आवश्यकता छ— सच्चा शान्तिको । अशान्तिका अनेक कारणहरू दिन-प्रतिदिन बढिरहेका छन् र अभै बढ्दै जानेछ । स्वयं अशान्त नभए पनि अरूको अशान्तिको वायुमण्डल, वातावरणले शान्त अवस्थामा बस्न दिँदैन । अशान्ति र तनावको अनुभव बढ्नेछ । यस्तो समयमा तिमी मास्टर शान्तिको सागर बच्चाहरूले अशान्तिका संकल्पहरूलाई मर्ज गरेर विशेष शान्तिको प्रकम्पन फैलाऊ ।

स्लोगनः— बाबाका सर्वगुणहरूको अनुभव गर्नको लागि सदा ज्ञान सूर्यको सम्मुख रहने गर ।